

## Wiersz zupełnie anachroniczny

---



Białe chmury pełne nut  
napływają, odpływają  
W niebie słysząc stukot kół  
hymnem czarowane

\*\*\*

Z górskich szczytów dotknąć chmur  
palcem przebić światła tkanę  
I z Aniołem twego snu  
życia marne chwile zamknąć

\*\*\*

Bo już nie ma barki białej  
różowej harmonii  
świtów, co się ciałem stały  
i podniosłej glorii

---

Autor: Jan Stasica  
Artykuł pobrano ze strony [eioba.pl](http://eioba.pl)